

Placiamame Pasaulyje

Aštuonios Nuodėmės

Rusams užimant Čekoslovakiją, Pravdos laikraštis įdėjo sieksninį straipsnį, kuriame smulkiai aprašomos visos politinės čekoslovakų «nuodėmės» ir pateisinama rusų intervencija. Stambiausios «nuodėmės» yra aštuonios.

NEATRĖMĖ

Pravdos teigimu jau nuo šio pavasario pradžios dešinieji gaivalai pradėjo pulti komunistų partiją, socializmo pagrindus ir net pačią Čekoslovakijos—Rusijos draugystę. Deja, Čekoslovakijos vyriausybė tų puolimų NEATRĖMĖ ir leido jiems toliau plėtotis. Tai yra pirmoji Dubčeko ir jo draugų «nuodėmė».

VADOVYBĖ SUKLUPO

Antra «nuodėmė» yra ta, kad dalis Čekoslovakijos Komunistų Partijos vadovybės pasitraukė nuo marksizmo—leninizmo principų ir ragino «padaryti galą komunistų monopoliui ir valdžiai», «atškirti partiją nuo valdžios», «įvesti lygiatėsiškumą kitoms partijoms» ir pan.

DORUS KOMUNISTUS PERSEKIOJO

Trečioji «nuodėmė» taip skamba: «Dorų komunistų persekiojimas, partijos diskreditavimas, atakos prieš marksizmą—leninizmą, prieš proletarinį internacionalizmą, prieš brolišką Tarybų Sąjungos (t. y. Rusijos) ir Čekoslovakijos tautų draugystę vyko, galima sakyti, Čekoslovakijos Komunistų Partijos Centriniam Komitetui po akių. «Kompertijos», taip tęsia Pravda, «ypač jos veiklos per pastarąjį dvidešimtmetį, juodinimas, kadru koveikimas, masinės informacijos priemonių suteikimas partijai puolantiems elementams, demokratinio CENTRALIZMO principo pamynimas — visa tai demoralizavo plačiąsias komunistų mases, jie neteko perspektyvos ir pasitikėjimo, tai sukėlė sumišimą savo darbe». Iš tiesų, Dubčekas leido iškelti Gottvaldo ir Novotny padarytas klaidas ir nusikaltimus, ir čekoslovakai tuo leidimu gausiai pasinaudojo,

ATSISAKĖ LENINIZMO

Ketvirtoji «nuodėmė» yra viena iš sunkiausiųjų, nes «po visą šalį buvo plačiai reklamuojama REVIZIONISTINĖ Centrinio Komiteto sekretoriaus Č. Cizaržo kalba, pasakyta Pragoje iškilmingame

susirinkime, skirtame 150-osioms Karlo Markso gimimo metinėms. Šios kalbos esmė ta kad ATSIŠAKOMA LENINIZMO, paneigiama tarptautinė jo reikšmė, paneigiama tai, kad leninizmu reikia vadovautis, veikiant ir šiuolaikinėmis sąlygomis. Tai nenuostabu, tęsia Pravda toliau, nes Čekoslovakijoje susidarė tokia aplinka, kad pulti marksizmą—leninizmą buvo madinga, o ginti principinius komunistinio mokymo principus — pavojinga». Aiškesnės kalbos nereikia. Kas gali atleisti tokią nuodėmę?

Bet dar negalas. Atmetę leninizmą, čekoslovakai pradėjo nekritiškam akim žiūrėti į savo istoriją. Juk faktas, taip dejuoja Pravda, kad pastaruoju laiku buvo atgaivintas Masariko kultas, nors Masarikas visada buvo aršus komunistinio judėjimo priešas, vienas iš intervencijos prieš Tarybų Rusiją įkvėpėjų».

KRITIKAVO RUSIJĄ

Penktą «nuodėmę» Pravda žiūri tame fakte, kad vyriausybės pirmininko pavaduotojas O. Šikas ir kai kurie kiti kritikavo Čekoslovakijos ekonomikos vystymąsi ir jos bendradarbiavimą su kitomis socialistinėmis šalimis (suprask, su Rusija). O Šikas savo kritikoje vaizdavo, kad Čekoslovakijos ekonomika esanti atsilikusi, pergyvenanti krizę. Taip iš tiesų buvo. Visi pripažįsta, kad 1967 m. Čekoslovakija pagamino mažiau prekių negu 1966 m Vietoj žengti pirmyn, ji žengė atgal.

PĖRŽIŪRĖTI SUTARTIS!

Ats didžiausias priekaištas sudarąs šeštą «nuodėmę», yra tas, kad «kai kurie vadovaujantys Čekoslovakijos veikėjai pradėjo peržiūrėti eilę svarbių principų Čekoslovakijos užsienio politikoje, jos įsipareigojimuose pagal Varšuvos sutartį, ir pagal dvišalę sutartį su Tarybų Sąjunga (Rusija). Mėginta ir suduoti smūgį Varšuvos sutartčiai, išklabinantį tą sutartį». Čekoslovakijos užsienio reikalų ministris pareiškęs, kad reikėtų peržiūrėti visą užsienio politiką. Kai kurie Čekoslovakijos veikėjai, taip sako Pravda, ragino pakreipti jos užsienio politiką VAKARŲ LINK, padaryti ją labiau NEPRIKLAUSOMA NUO TARYBŲ SAJUNGOS (Rusijos) ir kitų socialistinių šalių politikos».

SUSILPNINO SAUGUMĄ

Paskutinioji «nuodėmė» yra ta, kad «kontrarevoliucinės jėgos smogė smugius ir svarbiausiems valstybės gynimo organams. Žmonės, kurie siekė kontrarevoliucinių tikslų, buvo susiję su užsienio imperialistiniais sluoksniais. Tuo tarpu vyriausybė jų nesudraudė, o Centrinio Komiteto narys F. Krigelis su jais net solidarizavo».

Visus tuos Pravdos aimanavimus ir nusiskundimus galima suvesti į du faktus: vadovaujama jaunesnės kartos komunistų, Čekoslovakija atsisakė marksizmo—leninizmo principų ir siekė politinės bei ekonominės nepriklausomybės nuo Rusijos. Bijodamos, kad jų kraštuose nekiltų panašios srovės, Rytų Vokietija, Bulgarija, Lenkija ir Vengrija pritarė karinei Čekoslovakijos invazijai ir pasiuntė savo kariuomenės dalį.

NUSILENKĖ SMURTUI

Neturėdama kitos galimybės, Čekoslovakijos vyriausybė patenkino daugelį Rusijos norų ir laikysis Maskvos nustatytą gairių. Bet Čekoslovakijos tauta yra nepalaužta ir ragina seimą bei vyriausybę nepriimti rusų padiktutes sąlygias. Sutartis greičiausiai bus ratifikuota rašalu, bet ne širdimi, nes per 20 viešpatavimo metų komunizmo atsikė ne tik liaudis, bet ir Čekoslovakijos vyriausybė. Tai liudyja ilgas Pravdos straipsnis ir jos iškelti faktai. Išoriniai komunizmas Čekoslovakijoje bus palaikomas rusų tankų, o širdies gilumoje jis jau yra čekoslovakų pasmerktas, atmetas ir palaidotas.

Kai Dubčekas pradėjo savo reformas, jam pritarė visas laisvasis pasaulis. O kai rusai okupavo Čekoslovakiją, jam pareiškė simpatiją beveik visi komunistai. Rusija atsudarė neįtikojame izoliacijoje ir prižadėjo atitraukti savo kariuomenę. Bet simpatijų ji jau nebeatgaus, nes vėl išpriešavo vieną savo kaimyną.

PRANEŠIMAS

Penktadienį, rugsėjo 6 dieną, 20 valandą, Dr. V. Kudirkos rūmuose, Rua Lituania, 17, Mocca, šaukiamas Brazilijos Krašto Lietuvių Bendruomenės Tarybos narių susirinkimas.

Visi Tarybos nariai prašomi būtina dalyvauti.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Valdyba.

Šv. Tėvo Žodis

PAGARBA PRIGIMČIAI IR VEDYBINIO AKTO TIKSLUI

Patirtis liudija, jog iš tiesų ne kiekvienas vedybinis aktas teįžiebia naują gyvybę. Dievas išmintingai nustatė įstatymus ir natūralius vaisingumo bangavimus, kurie sa-vaime praretina gimimus. Bet atkreipdama žmonių dėmesį prisilaikyti jos nuolatos moko-romo prigimties įstatymo. Bažnyčia išdėsto, jog kiekvienas vedybinis aktas turi likti atviras gyvybei perteikti.

SUSIJUNGIMAS IR GIMDYMAS — TAI DU NEATSKI-RIAMI DALYKAI

12 Šitoks Bažnyčios daug kartų išdėstytas mokymas re- miasi neatskiriamu ryšiu dvie- jų vedybinio akto reikšmių: viena reikšmė — jungties, kita reikšmė — gimdymo. Ši- tas reikšmių ryšys yra paties Dievo norėtas ir todėl žmo- gus negali jo pakeisti sava- iniciatyva.

Pagal pačioje vyro ir mo- ters buityje įrašytą įstatą, ve- dybinis aktas intymiausia sa- vo struktūra jungia vyrą su žmona, ir tuo pačiu metu pa- daro juodu tinkamu naujoms gyvybėms sukurti. Išsaugoda- mas todu esminiu jungties ir gimdymo požuriu, vedybi- nis aktas pilnai išlaiko ir ti- krosios abipusės meilės reikš- mę ir jos paskyrimą aukš- čiausiam žmogaus pašaukimui būti tėvu motina Mes man- me, jog mūsų laikų žmonės turi ypatingai geras sąlygas pasiimti giliai protingu ir žmonišku to pagrindinio nuo- sato charakteriu.

IŠTIKIMYBĖ DIEVIŠKIE- SIEMS PLANAMS

13. Iš tiesų yra pastebima, jog savo vyrui ar žmonai pri- mestas vedybinis aktas, neat- sižvelgiant į jų sąlygas ir jų teisėtus norus, nėra tikros meilės aktas ir tuo pačiu pa- neigia tikrą dorovinę tvarką vyro ir žmonos santykiuose. Todėl kas gerai tai apsvars- tys, tas turės taip pat pripa- žinti, jog viens kito meilės aktas, užkertąs kelią Dievo Sutvėrejo suteiktai galimybei perteikti gyvybę, irgi priešta- rauja moterystės planų ir gy- vybės Autoriaus valiai. Nau- dotis, ta dieviška dovana (per- teikti gyvybę) ir nors dalinal- sunaikinti jos reikšmę bei tikslumą, reiškia prieštarau- ti žmogaus ir žmonos prigim- čiai, jų intymiausiems santy- kiams, ir nuosekliai priešta- rauti Dievui ir jo valiai.

Priešingai, kai naudojamasi vedybinės meilės dovana pa- gerbiant gimdymo eigos įsta- tymus, reiškia pripažinti, jog žmonės nėra gyvybės šaltinio

savavališki ponai, o tikrai Kū- rėjo nustatytų planų adminis- tratoriai. Ir iš tiesų, kaip žmogus neturi neribotos ga- lios į visą savo kūną apa- mai, taip, ir juo labiau netu- ri jos į savo gimdomąsias ga- lias, kadangi jos yra vidiniai susietos su gyvybės įžiebimu, o juk gyvybės šaltinis yra pats Dievas. Jonas XXIII primindavo, kad «Žmogaus gyvybė yra šveata ir nuo pat savo pradžios ji tiesioginiai yra susijęs su Dievo kūrybi- niu aktu».

KAS LEISTA GIMIMAMS REGULIUOTI

14. Derinantis su tais esmi- niais tiek žmogiškojo, tiek krikščioniškojo žvilgsnio į moterystę punktais, turime dar kartą tarti, jog reikia ab- solučiai (visiškai) atmesti kaip neteisėtą būdą reguliuo- ti gimimus nutraukiant jau pradėto gimdymo aktą, ir juo labiau tiesioginį abortą, nors jis būtų daromas ir sveikatin- gumo sumetimais.

Bažnyčios mokymas kart- kartėmis yra sakęs, jog taip pat reikia atmesti kaip nelei- tiną dalyką ir vaisingumą naikinančias operacijas, ar tas panaikinimas būtų tik lai- kinas, ar nuolatinis, tiek mo- ters, tiek vyro. Taip pat rei- kia atmesti visus veiksmus ar tai pramatant vedybinį ak- tą, ar jo metu, ar paskui, be- siverstyt jo naturalioms pa- sekmėms, jeigu tais veiks- mais nusistatoma tikslu ar priemonėmis padaryti gimimą negalimu.

Tyčia nevaisingiems vedy- biniams aktams pateisinti ne- galima šauktis tartum teisėtų priežasčių «mažesnės blogy- bės», ar kad tie aktai sudarą vieną vienetą su kitais, pir- miau buvusiais; ar vėliau vai- singais būsimais aktais ir dėlto jie turį tą pačią įdorov- nę vertę, kaip ir vaisingieji aktai. Bet, tiesą sakant, jei vieną kitą sąkj yra galima daryti mažesnią blogį dides- niam blogiui išvengti, ar di- desniam gėriui pasiekti, tai niekuomet nei dėl didžiausių priežasčių nevalia daryti bla- ga, kad iš jo išeitų kas gera, tai yra, niekuomet nevalia norėti ko nors vidiniai blogo, neverto žmogiškos asmeyb-ės, nors tai ir būtų daroma su intencija išsaugoti ar pa- didinti asmens, šeimos ar bendruomenės labą.

Todėl yra klaida galvoti, kad tyčia nevaisingu paver- čiamas vedybinis aktas ir tuo padaromas vidiniai nedoras, galėtų tapti doru vaisingo ve- dybinio gyvenimo visumoje.

(Bus daugiau)

Paverętoji Lietuva

Daug Vasarotojų Palangoje

Palangoj rugpiūčio mėnesį — apie 150 tūkstančių vasarotojų, o sekmadieniais bei šeštadieniais būna net apie 200 tūkstančių... Maitinasi daugiausia pieno produktais, jų kasdien iš Klaipėdos atveža 94 tonas ir pardavinėja 36 sevietose (daugiausia prie staliukų šaligatviuose).

Vegetariški polinkiai aiškiami tuo, kad vasarotojai brangina laiką, o mėsos produktai pardavinėjami vos šešiose vietose. Staliukai gatvėse esą, per dieną aptarnauja apie 28 tūkstančių klientų, atvykstančių iš visos Rusijos. Daugeliui artimesnių jų, ypač atvykstančių tik kelioms dienoms, yra įsteigtas «palapinių miestas». Čia galima «išsėti» už 75 kapeikas per parą. Tik nėra nei švietos, nei kur net vandens patsišildyti. O naktimis tose palapinėse net sušėti esą ne-

lengva. Užtat atelty žada Vanagupėjį (į šiaurę nuo Palangos) pristatyti devynių, dvylikos, net dvidešimts dviejų aukštų pastatų, o paskui plėsti vasarvietę net iki Šventosios uosto... Lietuviai (ir ypač žemaičiai) jau dabar ima vadinoti Palangą Babelio bokštu.

Palangos parke, vietoj rašyto draudimų nešiukslinti, negadinti pievos, iškabino piešinius: riebi kia lė kemša į gerklę sumuštinis ir svaido popierius ir konservų dėžutes aplink save; išdidus asilas, apsikarstęs tranzistoriais, klausosi muzikos; zuikiai dviračiais po pievą važinėja; karvė vidury pievos miega... Sako, kad tokie palyginimai kiek geriau nuo tų veikimų sulauko vasarotojus, negu rašyti prašymai taip nedaryti.

(E)

Kaip atrodo Klaipėda

Trys vyrai — aktorius Vytautas Kancleris su Klaipėdos miesto kultūros skyriaus inspektorium ir T. OS korespondentu sumanė pažvelgti į Klaipėdos miestą «atvykėlio akimis». O atvykėlis, sako, neklausia kiek mieste skaitytojų ir kiek meno savi veiklos ratelių. Atvykėlis eina per miestą ir apie viską sprendžia iš tvarkos bei svaros ir iš žmonių elgesio.

V. ŽIAU...

«Atvykėliai» mato, kad Klaipėdoje jau mažiau dulkių, kurių stulpus dar neseniai gajnojęs skersai ir išilgai miestą. Daug kur esą užsėta žolės ir nuo to daugelis gremzdiškai atrodo žmonių dabar daug patraukliau atrodo. Tik Klaipėdos senamiestis vis dar — «perlas šiukšlynė». Sako, «iškuopus purvą, nuvertus biaurus sandėliukus

ir pašūres, nupūtus dulkes, jis sužerėtų. Deja, kol kas tokio entuziazmo nematyti».

Grioviai gatvėse žada dujas ir centrinį šildymą daugelyje miesto dalių, o tai, esą, reiškia «švara būtuose, sumažėję dūmų debesys». Dabar dar «visi laukia, kad sodžiai nedrumstų nuot aikos».

DAUGIAU

Užsiminė «atvykėliai», kad Klaipėdoje galėtų būti daugiau fontanų — juk vandens yra — ir kad būtų daugiau paminklų... Bet tie dalykai dabartiniams «klaipėdiečiams» greičiausia nerūpi. Nes, sako «trečdalis klaipėdiečių visą laiką būna jūroje». Atseit, daugiau kaip 30 tūkstančių «klaipėdiečių» yra jūriniai. Surinkti čia iš visų Rusijos pašalių... (Kam jiems toki paminklai!). Apie tuos jūrinikus trys Klaipėdos stebėtojai sako, kad po kelių mėnesių plaukiojimo grįžę randa gyve-

nimą ne visada tokį, kokiu didžiojoje. Mač kapitalistinių kraštų uostuose papročiai esą nešvankūs. Užsieniečiai jūreiviai, esą, tuos nešvankius papročius norėtų matyti ir Klaipėdoje: Jie stengiasi išvesti iš doros kelio mūsų jaunimą, nupirkti jį nailonu ir kramtoma guma, pornografija ir seksu. Visa tai vyniodami į vatą, stebėtojai verčia kaltę užsieniečiams jūreiviams, o apie tą 30.000 «savųjų» — koks jo indėlis toje srityje — jie matyt, «nieko negirdėjo». Sako, «prieš visa tai klaipėdiečiai kovoja», bet nematyt, ar sėkmingai.

LIETUVIAI — MAŽUMA

Stebėtojai labai uoliai vengia prasitarti, kad tarp dabartinių «klaipėdiečių» (kurie jau per 100 tūkstančių) lietuviai yra mažuma, ir ne jie lemia miesto veido bruožus. Atsargiai, ant pirštų apie tuos «klaipėdiečius» stypėdodami, stebė-

tojai primena, kad aukštesnio lygio kultūriniai renginiai jų nelimpa. «Jūros šventė» — gerai. O rytojaus dieną vietinis kino teatras rodė filmą vardu «Fantomas». Prieš tai kino teatre — miesto deputatų tarybos posėdis. Deputatai — Klaipėdos diduomenė, miesto valdžia — prieš posėdį apgulė kino direktorę. Pasirodo, visi skuba iš anksto įsigyti bilietus į «Fantomą». Bet kai prieš porą mėnesių tame pačiame kino teatre koncertavo įžymi menininkė — kur net bilietai buvę nemokami! — niekas iš tos diduomenės nepasirodė.

Ryšium su tuo aktorius V. Kancleris prisiminė savo pažintį (1944-45 metais) su profesorium Zigmū Žemaičiu.

SĖNOSIOS KARĖS

KULTŪRA

«Garsus matematikas, pradžioje atrodė užsidaręs ir ne labai nuoširdus pašnekovas Bet užteko pabūti viename sambūryje kad įsitikintume, koks tai linksmas, draugiškas, išmintingas žmogus. Būdamo, atsisėdame hamake, ir profesorius pradeda deklamuoti: «Vėlines» lenkiškai, «Eugenijų Oneginą» — rusiškai, «Faustą» — vokiškai. Kartą jį paklausė: — Kaip jūs suspėjote visa tai? — Profesorius atsakė: — Ogi kitaip mano laikais nebuvo galima. Jei norėjai, kad tave inteligentu vadintų, privalėjai ir Puškiną, ir Gėtę, ir Mickevičių, ir Maronį atmintinai mokėti.»

Toki apmąstymai buvo RIESOJ rugpiūčio 11 d., rytojaus dieną po to, kai ten pat buvo paskeibti kompartijos reikalavimai ugdyti asmenybes linksnivimu: Leninas, Lenin, Lenin...

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisyimas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banatytė-Ivaškienė

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMU

(tęsinys)

Žvalgyba nuslenka tolyn, o likusieji, išsirinę tirdeliau papročiais ir brūzgynais apaugusią vietą, nutaria pailsėti. Netoliese sustraksi keletas keleto kiškių, bet žmonės šių sykių jų nemedžioja. Paukščių vakarinė giesmė jau beprasidedanti. Abu rikiai paskiria po vieną iš savo vyrų sargyboms. Visi kiti mielai krinta į minkštų drėgnų samanų patalą. Pažemia driekiasi skystas rūkas. Drėgna ir vėsu. Laužo sukūrimas reikštų tikrą išsidavimą. Greitosiomis užkanda vakarienės ir sumiega. Visą dieną žygiavus, mėgias tuoj sulipina blakstienas. Tai iš už krūmo, iš už kelmo pasigirsta miegančio vyro knarkimas. Draugužis knarkimo dar nebuvo girdėjęs, todėl dar negali praprasti. Su knarkus kuriam, vilkiukas šoktelia ton pusėn. Pamatęs pažįstamą vyrą, atcimpina su sigėdęs prie Audrio.

Dar neužmigusiems Vaišvil

kui, Skomantui ir Audriui tos vilkiuko kelionės sukelia nesuvaldomo juoko.

— Žiūrėkit, dabar bėga Varpulio patikrinti, — juokiasi Skomantas. — Kad tik nosies žmogui nenukaštų.

Pamazų Draugužis aptingstas, ir vyrai sumiega. Begirdėti tik sargybinių kojų šakučių lūžinėjimas.

BARŠUKŲ OLOS

Tik prieš vidurnaktį sugrįžta žvalgai. Matyt, kad turi svarbių žinių, nes tuoj pabūdina abu rikius. Jiems bekalbant, iš guolių pakyla ir kitų karių galvos.

— Suradome! Arti pasisekė prislinkti, — pradeda Kintautas.

— Bet ir gudrumas jų! — Baršukų olose įsitaisę! — sėbis Barys.

— Ar žmonės jose tilptų? Gal dar patys jas pasididiao? — smalsiai paklausia Vaišvilkas.

— Esu landžiojęs barsukų olose. Taigi, kai kuriose beveik stačias žmogus gali vaikščioti, o jau pasikūprinusi — tai visose, — sako vėl Kintautas.

— Taigi, būtume praėję tą landynę, jei Barys nebūtų pastebėjęs pro vienos kalvutės viršų kylančių dūmų.

— Išstatytų sargybų nėra. Gal labai nuvargę po Vairos emimo ir nesitiki, kad juos kas per liūnus ir pelkes atsektų. Atrodo, ir mūsų nepastebėjo. Jei sparciai žygiuotume, dar gerokai prieš auštant juos ten užkluptume, — baigia Liūkas,

— Klausykite, vyrai, — prabyla žilasis Prūto rikis. — Kolkaš dar eisime atsargiai, visi kartu. Kai jau Barys, Liūkas ar Kintautas prives netoli, išsiskirsime į dvi dalis.

— Jei jau plėšikai barsukų olose apsigyveno, tai ir išrūkykime juos iš ten kaip barsukus. Dar čia prisirinkime maišus sudžiūvusių samanų ir kerpių. O jau šakų ir ten pakankamai bus, — pridėda Barys.

— O kur jų žirgai? — Gi

esame užtikę pėdsakus! — pasiteirauja Vaišvilkas.

— Tai, būtume ir pamiršę, — atsimena Liūkas. Netoliese nuo landynės, žalingoje aikštelėje, vaikštinėja jie sau laisvai. Nė nesupančioti. Būtinai reikia juos praeiti nepabaidžius.

— Tėti, ar neturi virvės ar gal šikšninės juostos? — paklausia Audrys. — Noriu Draugužį pririšti ir vesti?

— Ar jis eis? — suabejoja Skomantas.

— Juk Lūkys buvo pasinėręs jį juosta, kai kūlgrindą pirmą sykį ėjome. Iš pradžių muistėsi, bet tuoj apsirato.

Tuoju atsiranda kanapinė virvė, ir Draugužis laisvas bėgiojimas baigiasi. Gaila Audriui žiūrėti į besimėtantį vilkiuką, bet jis manė, kad pririštą vesti dabar geriau nei leisti jam bėgioti.

Eina greitai, bet kaip galint tyliu. Vyrai, ėję žvalgybą dar gerai atsimena kelią ir žengia drąsiai. Bet, pažygiavę galiuką, patenka į brūzgynus, ir juose dingsta pėdsakai.

— Nagi dabar žiūrėsime ką jie darys, — prunkstelia Gendrutis. — Jei nesišauks Draugužio į pagalbą, aš tau savo geriausią lanką atiduosiu!

Ilgai laukti nereikia, kai prieina prie berniukų Skomantas.

— Na, eikš čia, Audry, su savo vilku. Atrodo, kad be jūdvių neapsieisime.

Virtinę ves Barys. Vilkiukas, jį apuostęs, ima sekti jo pėdomis. Visi žengia paskui tylėdami. Tik šalia Audrio einaš Liūkas kartais sušnabzda

— Va, dabar ir aš atsime nu šią vietą. Praslinkome tada visai po pataną palikušį beržą. Tamsu. Kad nors mėnesiena būtų...

Juo toliau, tuo žemė sausesnė, vieta kalvotosnė. Kups tai kupsteliai išrausyti, išlandžioti olinių žvėrelių. Čia ypač daug senų išvirtusių ir sutrūnijusių medžių. Reikia per juos perlipti atsargiai, be garso. Nors ir kažin kaip stengiasi, vis kai kas suklumpa ant išvirtusio medžio liemens.

(Bus Daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS
DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 10,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25 00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 60,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 20
SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 15,00 paskutiniame N Cr. \$ 10,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. \$ 5,00
ilgalaikeams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Tikra Vargų Mokykla

Bene bus visų gražiausias ir pats svarbiausias Lietuvių Bendruomenės darbas rūpintis lietuviškuoju vaikučių ir jaunimo švietimu. Tam tikslui bene visų kraštų Bendruomenės turi savo švietimo tarybas. Tos rūpinasi ir mokyklų patalpas, ir mokytojus, ir knygomis, ir varo propagandą tarp tėvų siųsti vaikus į lietuvių kalbos mokyklas. Didelės pastangos neša gražių vaisių nors ir ne tokių gausių, kokių visi norėtume.

Braziliijoje, praktiškai imant tai S. Paulyje, lietuviškos mokyklos yra turbūt apvertiniausioje padėtyje. Kitaip sakyti ir rašyti būtų ne tik nusikaltimas tiesai, bet ir putimas, miglos į akis, bei užliuliavimas snaudžiančių lietuviškų sąžinių.

Dar grynai lietuviškų šeimų vaikučių ir jaunimo yra keletas šimtų. O kiek jų yra lietuvių kalbos mokyklose? Kiek tų mokyklų veikia? Faktas vienas, daugiausiai dvi, jei žilvitiečių susibūrimėlius laikysime irgi mokykla. Mokinį ne daugiau 30 per abi!

Tirščiausiame S. Paulio lietuvių rajone nėra planingai pagal programą veikiančios mokyklos! Mokoje sukraptoma vargais negalais 10-12 vaikučių. Vila Anastacio dėl ko tai prieš metus įsiseidę tėvai nebeliūdžia vaikų į pamokas, nors ten pasiaukojusių mokytojų netrūko. Ir nepramaoma, kad padėtis pagerėtų.

Štai va kur yra ne tik geriausia proga, bet ir degnantis reikalas mūsų krašto Lietuvių Bendruomenės Tarybai ir Valdybai pasirašyti rankoves ir imtis rimto darbo. Jei ji tam sudarytų savo rinktinę žmonių švietimo komisią, jei ji imtųsi nuodugnios, plačios propagandos, jei Bendruomenės nariai pradėtų raginti lietuvius vaikus mokyklosna leisti, o kur reikia ir patys pasisiūlytų juos į pamokas sugabenti, daug kas pagerėtų.

Antras nemažiau opus reikalas yra toms mokykloms tinkamų jaunų mokytojų parūpinti. Vaikučiai nemėgsta senių. Kai tik klasėn įeina jauna mokytoja, tuojau akutės kitaip nušvinta. Tai rodė plėš. G. Kubiliūnaitės pasisekimas Anasizijoje, tai pasikartoja su plė. Aleknavičiute Zelinoje, taip pat reagavo ir Mookos vaikai p. Reginai Braslauskaitei ėmus su jais darbuotis. Deja, mūsų jaunieji mokytojai tam darbui nebuvo ir nėra pasiruošę. Jie paušesni į «Vargų mokyklos» močiutes, kurios prie savo ratelių sėdėdamos mokė vaikus iš maldaknygių skaityti. Bendruomenei reiktų jieškoti priemonių paruošti keletą jaunų mokytojų. Jei tuo nebūs rimtai rūpinamasi, tai mūsų vadinamos mokyklos ir liks tikros «Vargų mokyklos», iki mirtinai nuvargos.

Ištikimybė Tiesai

PETRAS PAKALNIS

Vykstant Ciernos mieste paktarimams tarp rusų ir čekoslovakų, Pravda atsispausdino vedamąjį, vardu ištikimybės marksizmui-leninizmui. Tą straipsnį persispausdino Tiesa liepos 31 dieną, žinoma, lietuvių kalba. Štai patys svarbiausieji to straipsnio sakiniai. «Mūsų Komunistų partijos jėga ir kovingumo šaltinis buvo tebėra idėjinė ir organizacinė vienybė, pagrįsta marksizmo-leninizmo principais, jos nenutrūkstamais ryšiais su liaudimi». «Mes negalime būti abejingi pastaruoju metu sustiprėjusiems revizionistų užpuolimams prieš marksizmo-leninizmą, kaip vienintelį visą pasaulį apimančią vienąją internacionalinę mokymą». «Idėjinė kova už marksizmo-leninizmą grynumą kelia naujus atsakingus uždavinius visoms mūsų ideologinio fronto jėgoms».

KA TOS EILUTĖS IŠ TIESŲ PASAKO?

Visų pirma jos parodo senai žinomą faktą, kad Markso ir Lenino sekėjai yra sukilę. Vieni aiškina marksizmą—leninizmą vieni, kiti kitaip. Tuo neretai stebėtis, nes nei Marksas, nei Leninas nepaliko jokio «popiežiaus», kuris būtų paskutinis autentiškai ir neklaudžiai aiškinti jų teorijas. Susidūręs su gyvenimo reikalavimais 1921 m., net pats Leninas atsisakė Markso doktrinos ir įvedė taip vadinamą «Naująją Ekonominę Politiką». Toji politika buvo ne kas kita, kaip grįžimas prie senos kapitalistinės sistemos. Tik nuo 1929 m. Stalinas pradėjo grūsti ūkininkus į kolchozus ir atstatyti komunizmą. Bet taip darydamas jis pažeidė svarbiausią Lenino principą, kuris savo laikų taip išsireiškė: «Mes galime valdyti tik todėl, kad išreiškiame tai, ko masės trokšta». Masių arba liaudies troškimas buvo svarbiausia Lenino veiklos taisyklė.

MASES NENORĖJO KOLCHOZŲ

Tik aklas ir nesąžiningas žmogus galėtų tvirtinti, kad 1929 m. rusų liaudis pradėjo trokšti kolchozų sistemos ir atsisakyti savo žemės. Niekas kolchozų netroško nei Rusijoje, nei Lietuvoje. Atvirkščiai, masės gynė savo nuosavybę ilgus metus, kol liaudies troškimas nuslopino kruvinas Stalino teroras. Ukrainoje tam terorui vadovavo Nikita Kruščiovas.

IR KRUSČIOVAS ATSIKAKĖ

Kai Kruščiovas perėmė valdžią, jis palengva pastebėjo, kad smulkus pramonės ir žemės ūkio planavimas nustatytas taip vadinamą kvotų ir pan. yra labai neproduktyvus dalykas ir kenksmingas visai ekonomijai. Tada jis įvedė peino principą, ir Rusijos pramonė pradėjo atsigauti. Bet tas pelno principas yra kapitalistinis dėsni ir prieštarauja marksizmui—leninizmui. Kur ištikimybė Markso ir Leninui?

LENINUI GALIMA, DUBČEKUI NE!

Pravdos atrasta ištikimybė marksizmui—leninizmui yra nauja priedanga Rusijos imperalizmui ir geriausias įrankis varžyti satelitų laisvę. Juk «organizacinė vienybė», apie kurią kalba Pravda, yra tik tada įmanoma, kada yra organizatorius ar pirmininkas. Kas gali būti kitas komunistų pirmininkas, jei ne «močiūtė Rusija» arba jos valdovai? Tikrumoje, tos didelės bendruomenės, apimančios Rusiją ir jos satelitus, pirmininkas yra draugas Leonidas Brežnevas arba, tiksliau išsireiškiant, centralinis Rusijos komunistų partijos

komitetas, susidedas iš 11 žmonių. Tas komitetas nustaato politikos ir ekonomijos kryptį, aiškina, kur yra grynas ir negrynas marksizmas, išreiškia liaudies troškimus ir valdo visą propagandos aparatą, Pajutęs, kad čekoslovakai pradėjo suklikiu ke liu, tas komitetas pasišovė sudrausti tą neklaudžią ištikimybės marksizmui—leninizmui vardu. Kad Leninas, Stalinas ir Kruščiovas kartais nesilaikė komunizmo principų, tas jiems nesvarbu ir dovanotina, nes jie siekė Rusijos labo. Kai Dubčekas pradėjo siekti savo krašto gėrovės, jis pasidarė «neištikimamas» marksizmo—leninizmo principams.

KAS ATSIKAKĖ SOCIALIZMO?

Iš tiesų, tų neištikimimų marksizmui—leninizmui skaičius yra didelis ir jis nuolat auga. Pirmieji, kurie atsisakė marksizmo, buvo Anglijos socialistai. Jų pavyzdžiu pasekė Skandinavijos, Belgijos, Olandijos, Vokietijos ir kitų kraštų socialistai. Į Markso ir Lenino dogmas nebekreipia dėmesio nei Jungosavijos, nei Rumunijos, nei Čekoslovakijos komunistai. Yra pačioje Rusijoje daug marksizmo—leninizmo dezertyrų. Tik jie, norėdami gyventi, negali kalbėti viešai. Drąsesni rašytojai, kritikavę komunizmo sistemą, sėdi kalėjime. vetlana pabėgo į užsienį. Šįmet vėl sprogo nauja spaudos bomba Rusijoje. Neseniai laisvąjį pasaulį pasiekė Sovietų akademiško A. D. Sacharovo raštas, smerkiantis komunistų diktatūrą. Sacharovas, Nobelio premijos laureatas, taip sako apie tiesos ieškojimą: «Pokalbis yra vienintelė priemonė skelti dėsoms ir aiškinti abejones keliančias mintis. Senosios Graikijos filosofai puikiai žinojo tą taisyklę ir niekas dėl to nekeliu abejonių šiuo metu. Pusę amžiaus valdę mūsų kraštą, užgniauzę visos tautos galvosena net šiuo metu, mūsų valdovai bijo pokalbio ir laisvos minties». Sacharovas tvirtina, kad komunizmas padarė tikrą pažangą pažangą tik Čekoslovakijoje. «Čekoslovakai», rašo Sovietų akademikas, «gerai suprato laisvo galvojimo vertę ir todėl be abejones reikia paremti tą dvasią jų iniciatyvą. Ji yra vertinga socializmo ateitčiai ir visai žmonių. Parama Čekoslovakijai turi būti politinė ir ekonominė». Kitais žodžiais tariant: ištikimybė tiesai — taip; ištikimybė marksizmui—leninizmui — ne. Markso ir Lenino raštai bei kalbos nėra paskutinis mokslo ir tiesos žodis, o «nuolatiniis ekonominiis progresas kapitalistų kraštuose», kaip rašo Sacharovas, «turėtų priversti kiekvieną marksistą rimtai pagalvoti apie ekonominių teorijų teisingumą». Sacharovas sakosi nesąs vienas, kuris taip galvoja. Keli jo kole-

gos jam padėjo rašyti šį raštą.

Pravdos straipsnis sako, kad netrukus komunistai garbingai minės 100-tąsias Vladimiro Lenino gimimo metines. Tas aukso jubiliejus įvyks 1970 metais balandžio 10 dieną. Tik nežinia, kas dar beliks iš marksizmo—leninizmo iki to meto šiam taip greitai besikeičiančiame pasaulyje, ypač po tokie slykštūs Rusijos pasielgimo su Čekoslovakija, kurį pasmerkė net laisvojo pasaulio komunistai.

Vilniaus «grzybės»

— Atvykęs į Vilnių, aplankiau universitetą Pasiilgau jo senų rūmų dvelkimo. Tačiau turiu pasakyti, kad pamatytas vaizdas nedžiugino akies — taip kalbėjo LITERATŪROS IR MENO atstovui L. Vladimirovas, Jungtinių Tautų bibliotekos New Yorke direktorius, atostogaudamas Palangoje. Nenudžiuginęs vaizdas Vilniaus universitete, jo žodžiais, toks:

TVARKA UNIVERSITETE

— Istorijos ir filologijos fakulteto romantiški kiemai vis dar (kiek jau tęsiasi remontas!) užversti statybinėm medžiagom ir laužu, didžieji universiteto arkadų dalis užmūryta, mat, prireikė sandėlio. seni geležiniai vartai nuimti.

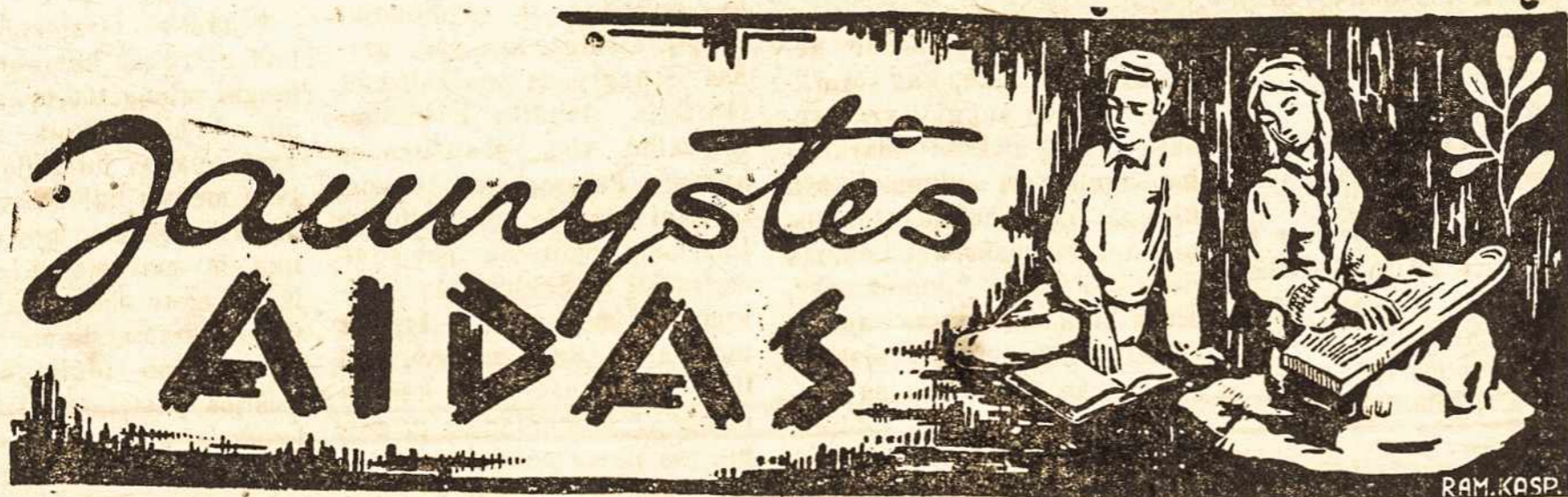
KNYGYNO TURTAI IR TVARKA

— Užėjau į universiteto biblioteką. Biblioteka, kuri sunkiais fašistinės okupacijos metais išsaugojė fondus ir senovines patalpas, pokario metais dirbdama be galo sunkiose sąlygose, sugebėjo sutvarkyti didžiulius knygų rinkinius, sukurti darnią katalogų sistemą, praturtinti savo fondus pažangiausia tarybine ir užsienio mokslinė literatūra. Buvo surasta ir atgabenta į Vilnių įvairiose Rusijos ir Ukrainos bibliose išsaugotos Vilniaus universiteto knygų kolekcijos, sukauptas turtingiausias pasaulyje senų lietuviškų knygų fondas, išleista visa eilė vertingų bibliografijos ir knygotyros leidinių. Artėja šios bibliotekos 400 metų jubiliejus. Ši data bus plačiai paminėta mūsų ir užsienio spaudoje. Tačiau kaip atrodo pati biblioteka?

MINISTERIJA MIEGA

— Puošnioje Smuglevičiaus salėje grindys išklotos paprastomis lentomis, dar Muravjovo laikais pastatyti laiptai visiškai nudilę, prigrūstos knygų saugyklos neturi paprasčiausių gaisro signalizavimo prietaisų, kuriuos rasime kiekvienoje didesnėje prekybos įmonėje... Aukštojo ir specialinio vidurinio mokslo ministerija ir universiteto vadovybė, atrodo, visai apsiprato su tokia bibliotekos būkle.

(pabaiga 5 pusl.)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Is š. Amerikos jaunimo poezijos

Ateitininkų žurnalas «Ateitis» yra tartum derlingas laukas, kur gali želti, augti, klestėti visi jauni talentai. Ir iš tiesų kasmet joje aptinkami naujų vardų pavardžių iki šiol negirdėtų, nežinotų rašytojų, poetų, korespondentų. Iš kur jie ateina? Iš šeštadienių lituanistinių mokyklų.

Šių metų gegužės mėn. «Ateities» numeryje daug dėmesio skirta temai «Pamilau aš saulę». Rašo jaunieji. Štai pora pavyzdžių

PAMILAU AS SAULĖ RŪTA AUGIUTĖ

Be jos — nebūtų dienos
Be os — nebūčiau aš pati —
Nes saulė — mano draugė,
mano paguoda —

Mano diena prasideda
Jos spindulių blizgėjimu,
Ir baigiasi su jų žerėjimu.
Per visą dieną ji apgaubia mane —
savo šilko šydu.

— Atsimenu vaikystę ir jos
džiaugsmus —
Tos draugės auksinius šypsnius —
Kai į ją pažvelgdavau,
Visa savo vaikiška nekaltybe.

Su jos pagalba aš augau —
Su jos meile aš gyvenau —
Su jos paguoda aš liudėjau.

Saulę nepaprastai myliu —
Joje mano herojaus būstinė —
Jis su sese saule —
Mano gyvenimą prablaivino,
Mano džiaugsmus padaugina.

Be saulės nebūčiau aš —
tas, kas esu —
Nes saulutė, kaip mama,
Mane užaugino.

O kažkoks «Abstraktas» pamilo saulę iš linksmosios pusės:

Pamilau aš saulę
Kaip mergaitę jauną,
Kai jau reumatizmas
Švilpdamas kaulus pjauna.

Aš taip myliu saulę
Kaip nemyli niekas,
Žydžiu ir dainuoju
Kaip džiovintas sliėkas.

Radus saulėn kelią,
Radus laimės raktą,
Iš manęs padarė
Meilė šį abstraktą.

Pamilau aš saulę
Kaip gražuolę grakščią,
Sąnariai dainuoja,
Solo ima vaikščiot.

Ir mane ji myli,
Aišku, ir pavydi,
Vakare kai manto,
Giltinę kad lydi.

Jaunimas pašiepia jaunimą

Ne tik Brazilijoje, bet ir daugelyje kitų kraštų universitetų studentai organizuoja streikus demonstracijas. Iš tokių streikininkų gražiai tyčiojasi kažkoks nepasirašęs autorius š. m. gegužės mėnesio «Ateityje».

PRIEŠ KĄ BELIKO PROTESTUOTI?

Taip turėjo atsitikti. Bravados Universiteto studentai, išgavę visus savo reikalavimus — «pri trūko idėjų», prieš ką toliau demonstruoti? Pagaliau sušaukė didžiulį susiėjimą ant administracijos pastato laiptų.

— Studentai! — sušuko Harvey Velniapypkis, — mes nebeturim idėjų! Ko daugiau begalime reikalauti? Administracija pasidavė kiekvienam mūsų reikalavimui ir, jeigu mes greitai nesurasime ko nors naujo — mums gali tekti grįžti į klases!

(Garsus visų: būūū!)

— Kodėl mes negalim reikalauti, kad berniukai ir mergaitės galėtų gyventi tame pačiame kambaryje? — sušuko vienas.

— Jau galime, durniau, — atšovė kitas, — mes gavome tą privilegiją, kai užrakinome futbolo trenerį trims dienoms dušuose!

— Kodėl negalime reikalauti, kad joks mokytojas nebūtų samdomas, neperėjęs vieno metų blaivaus persekiojimo vienoje iš mūsų korporacijų (organizacijų)? — pareiškė kitas.

— Idijote, tai jau buvo priimta sudeginus gamtos fakultetą, — atsakė jo kolega.

— O aš maniau, kad mes sudeginome gamtos fakultetą todėl, kad jie nenorėjo mums duoti kavos egzaminų metu...

— Prašau! Studentai! Nestovėkite ten su iškištais liežuviais! — riktėlėjo Velniapypkis, — juk turi būti dar kas nors, ko mes dar nesame iš jų gavę!

— Aš žinau! Pagriebkime teisių fakulteto dekaną ir tuo priversime JUOS sugalvoti kokią nors idėją! — sušuko barzdotas jaunuolis.

— Taip, — pridėjo jo kaimynas, — kodėl MES visuomet turime reikalavimus sugalvoti? Mokyklos pareiga mums protestus surasti!

(Garsus visų pritarimas).

— Atsakė Velniapypkis:

— Tai būtų administracijos žaidimas! Jie mėgintų sugalvoti mums tokius reikalavimus, kuriems jie lengvai galėtų nusileisti! Bet kokia tai būtų demonstracija? Aš sakau, — šį sykį einame iš paskutiniųjų! Jie turi įsitikinti, kad mes nejuokaujame; kitaip jie sugrąžins mus į klases, vėl visą tą šlamštą mokyti. Ar todėl mes einame į universitetą?!

(Visi choru: NEEEE!)

— Aš jau sugalvoju, kolegos! Turėkime

demonstraciją ir protestuokime tą faktą, kad universiteto administracija pasidavė visiems mūsų reikalavimams!

— Jie palaiko mus!

— Jie atėmė mūsų garbę!
(Murmėjimas minioje).

Mums jau nusihodo gyventi leistinumo ir pataikavimo visuomenėje!

Velniapypkis pradėjo visus vesti prie tvarkos:

— Gal ir pavyks; mes užrakinysime rektorių į dramos departamentą ir tol neišleisime, kol universitetas nepradės mums taikyti sankcijų-

bausmių. Mes turime savo vyriškumą atgauti!

— Jei jie mums atleis, — mes sudraskysime profesorių kliubą į gabaliukus!

Po to, kai moterų administratorė buvo studentų užrakinta maudymosi baseine keturioms dienoms, universiteto administracija pagaliau sutiko ir nutarė demonstrantus nubausti.

Tai buvo demonstrantų šauniausioji valanda. Bravados Universitetui buvo paduotas studentų pareiškimas, kad ateityje, jei jis nesutiks nubausti kokį studentą už nedrausmingumą — Studentų Unijos Namai bus sudegti iki pamatų...

BE AUKU?

TIHAMER TOTH

Taip! Visa tai yra labai gražu. Gražu būti tvirtu būdo žmogum. Gerai. Jei taip, tai ir aš noriu toks būti! Ir aš noriu gyventi kilų gyvenimą. Bet ar tik nėra, kartais, lengvesnio kelio tam pasiekti? Ar tik didelėmis aukomis tegalima įsigyti tvirtas būdas? Ar nebūtų galima jo pasiekti ir be aukų?

Ne! Čia negali būti jokių derybų! «Kas nema savo kryžiaus ir neseka manimi, tas nėra manęs vertas» — sako Kristus. Kas nori būti su Viešpačiu dangaus Karalystėje, tas negali jo paklikti nė kančios kelyje. Ir pasakyk, mielas jaunuoli, kas šandien įgyjama «veltui»? Niekas, tikrai niekas. Tik pažiūrėk, kiek žmonės vargsta, kiek dirba dieną ir naktį, ir vis dėl šių nykstančių žemiškų dalykų? O tu nori didžiausią savo turtą — tvirtą būdą, veltui įgyti?

«Kokia laimė — dejuoja ne vienas jaunuolis, matydamas, kaip jo draugai linksminasi, kaip lanko draugus ir visokias smagias vietas.

Bet kaip labai jie klysta! Ir jei tik jie galėtų bent valandėlę airtelti į anų savo draugų sielos vidų, kuris visuomet yra pripildytas pasaulio džiaugsmų, jie pamatytų, koks jis tuščias ir šaltas.

Paskaityk, ką apie tai mano žymus filosofas John Stuart Mill: «Kas nemoka atsakyti sau, kas leista, sunku iš to laukti, kad jis visuomet atsakytų ir tai, kas neleista. Aš neabejoju, kad ateis laikas, kada vaikai ir jaunimas sistematiškai bus mokomi askezės, bus pratinami save nu galėti, pasipriešinti savo norams, nepabūgti pavojų ir liksmai pakelti skausmus».

Štai kodėl ir katalikų religija įsako nugalėti save, lavinti savo valią — žodžiu, imtis askezės pratybų.

«Askezė? Bet...» — pasipurtysi, išgirdęs šį žodį. Askezė juk reiškia savęs plakimą, žemiškų džiaugsmų paneigimą!

Tik pažiūrėk! Žodžiu «Askezis» graikai vadina tą treniravimosi — pasiruošimo laiką, kuris buvo skiriamas prieš kiekvienas rungtynes, kad dalyviai galėtų sutelkti savo kūno jėgas viena kryptimi.

Būdas yra taip didelės kovos ir didelių rungtynių pasėka. Tas puikus mūsų sielos išmankštinimas negali būti pasiektas be tam tikrų pratybų. Ir štai kodėl katalikų tikėjimas įsako

(pabalga 5 pusl.)

Dom Peito nuotikiai

(pabaiga iš 3 pusl.)

— Savo metu buvo sudaryta dokumentacija saugyklių priestato statybai, bibliotekos modernizavimui. Jono bažnyčios pastato restauravimui. Tačiau statyba bei restauravimo darbai dar nepraėdėti, jei neskaitysime kelių darbininkų, besikrapstančių istorijos ir filologijos fakultete bei Jono bažnyčioje. Galbūt, į senojo universiteto pastatus vertėtų laikinai neleisti turistų, o, pasiračius rankoves, pradėti numatytus darbus. Neturime pamiršti, kad mūsų universitetas ir jo biblioteka yra vienas vertingiausių ir įdomiausių kultūros ir architektūros paminklų.

(ELTA)

(pabaiga iš 4 pusl.)

apsimaravimo darbu. Be aukų žemėj negalima pasiekti nieko kilnesnio, nieko pastovesnio. O tu norėtum būdą, tą kilniausią ir pastoviausią dalyką, įsigyti be jokio vargo!

DVI KRYPYS

Kiekvienas pasiruošimas rungtynėms eina dviem kryptimis. Pirmą, norįs dalyvauti rungtynėse mankština diena diena — net jam kaulai braška. Pav. jis nori dalyvauti laivelų rungtynėse. Tad ką jis daro? Jis keliai anksčiau rytą, tuoj eina prie savo vaivelo ir irstosi tol, kol visas įraudęs, sušilęs po trijų valandų triūso vėl išlipa ant kranto. Ir toks darbas tęsiasi ištisas savaites. Antra, jis gyvena irgi nepaprastai susilais-

kydamas: nerūko, negeria svaigalų, kiekvieną vakarą eina anksti gulti ir t. t. ir kam tokie vargingi darbai? Tik tam, kad gautų sidabrinių ar auksinių medalių, kad galėtų pirmas laimėti. O tu būdai įgyti pratybas laikai sunkiomis.

Dar atsiminiau vieną dalyką. Gyvenime be aukų niekas neapsieina. Skirtumas tik tas, kad nevisi aukas daro tam pačiam tikslui. Ar įsižiūrėjai į šykštuolį? Koks jis susilaiką. Kaip labai jis visu kuo rūpinasi, nei dieną, nei naktį negaudamas ramybės ir kam? Tam, kad daugiau turto įgytų. Pasižiūrėk į pūkui. Kaip lengvai jis net gyvybę stato pavojun, dėl to, kad garbės neprarastų. O kiek naktų be miego praleidžia visoki puoty lankytojai? Kiek prakaito ir dulkių prisigeria šokių mėgėjai? O tik pusės tiek vargo tereiktų, jeigu jie norėtų savo artimui padėti.

«Kiekviename žmoguje slypi šventasis ir ištvirkėlis» — pa akė prancūzų kalbėtojas Lacordaire. Ištvirkėlis pasirodo ir be tavo pastangų. Bet kad šventasis įsigalėtų tavo i loj — tam reikia pavaraus darbo ir ilgų auklėjimosi ravybų.

Taip, be kovos nieko nėra.

(Iš «Jaunuolio bukas»).

— Nežinau.
— Aš manau, kad įveiksiu pervažiuoti.
— Aišku, kad pervažiausi. Kodėl gi ne?
Įjungęs motorą, keleivis pasuko į upę. Netrukus diago vandenyje jo automobilis. Jis pats vos išsikrapštė.
— Kodėl tu man sakei, kad aš galiu pervažiuoti? — prikišo jis prie to vietinio. — Ten jau apie dešimt pėdų gilumo.
Tas vietinis pasikrapštė pa kaušį.
— Negaliu suprasti, — tarė jis. — Kai žiūriu, tai antims tik iki tiek.

BOTAGAS

Didžiulis sunkvežimis su an glimis sustojo dumblyje. Šoferis buvo stiprus airis, kelerius metus dirbęs cirke ir kilnojės sunkumais. Jis stūmė ir traukė sunkvežimį bet vis nesisekė. Staiga jis pamatė, kad ateina ponis ir atsiveda mažą pikinietišką šuniuką. Jis sustabdė ir paprašė leisti jam trumpai valandelei pasinaudoti tuo šuniuku.

— O ką gi tu darysi? — nu stebė ponis

— Noriu, kad jis padėtų man sunkvežimį ištraukti iš purvo.

— Kaip gi toks mažiukas šuniukas tau padės ištraukti tą sunkvežimį?

Aš turiu botagą!

Louisianoje motoristas privaziavo upę. Po audros tiltas buvo išneštas. Nuošaliau lazdakrapštiniėjo griuvėsius vie tnis gyventojas.

— Ar čia gili upė? — paklausė jį motoristas.

LAIMÉJO

— Ponia, ponis, — sušuko įbėgusi kaimynė. — Tamstos sūnus, tamstos sūnus!

— Kas jam atsitiko?
— Vaikai žaidė, kuris labiausiai persivers per lango kraštą, ir tamstos sūnus laimėjo.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTĮ «MŪSŲ LIETUVA»

ĮSIDĖMETINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:
p. Anatol Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILIA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragazineskas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 51-4011.

TĒVAI JĒZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel. 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJAI — Pirmininkas p. Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 606 Tel. 81-6423.

Įždininkas p. JURGE GARŠKA Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS**PAMOKOS S. PAULY:**

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol

Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8.00 ir 17.00 val. Darbo dienomis 7 ir 7.30 val., arba atskirai susitarus dėl laikoties, kai turimos metinės ar 7 dienišios

špažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. V. Carolina 15 val., Casa Verde. 17.15 val.

Antrą Jačana klierikų kopl. 8.30 val. Bom Retire, 10 val. Utinga 16.30 val.

Trečią: Agua Rasa 8.30 val., Moinho Velho 11.30 val., Lapa 16.30 val.,

Paskutinį: Vila Anastacio 8.30 val., Vila Bonilha 11.15 val. v. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAMS 18 val. 40 min.

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATUDOS

Avenida Sapopemba, 5761. V. Guarani

GI IR GERA KOKYBĖ!**Česlovas Jakiunas**

arduoda ilgą išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registratoras), su fabriko garantija vieniems metams. Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų!

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPOS, PEÇAS ESTAMPADAS E FERRAMENTAS Rua Marechal Malet, 97 - 125 Tel. 63-5821 — V. Zelina V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643 Telefonos: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

— S Æ O P A U L O

Mūsų Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 113

EINANT SU LIETUVIŲ BENDRUOMENE

JUBILĖJINIAM AKTUI PRAĖJUS

Miesto teatre Teatro Municipal yra 1200 vietų. "Inter-etnico" Komitetas vietas taip pat iškinstė minėjime dalyvaujančioms tautoms: Lietuviams 350 kėdės, t. y. beveik trečdalis.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Valdyba gautus bilietus taip padalijo:

a. 1 camarote, 2 frizas, 76 poltronas ir 32 balcão nobre, prašant aukų išlaidoms padengti.

b. 64 kėdės foyer ir 64 kėdės balkone įteiktos L. K. Bendruomenės ir "Aušros" chorų choristams bei jų šeimoms

c. 42 galeria ir 66 anfiteatro vietos išdalytos organizacijoms ir suinteresuotiems kolonijos nariams

Aukų surinkta 571 naujųjų kruzeirų, iš kurių 60 ncr. palmta choristams autobusa apmokėti.

Teatro Municipal išlaidos dar nesuvestos.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdyba viešai dėkoja:

a. L. K. Bendruomenės ir Aušros chorams už išpildymą programos.

b. Maestruui V. Tatarūnui už jungtinio choro paruošimą ir jam dirigavimą.

c. Maestruui F. Girdauskui už Aušros choro paruošimą.

d. Visiems ir visoms, kurie kokių nors būdu, darbu ar pinigais prisidėjo prie šio tarptautinio minėjimo pasisekimo.

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS SEIME

atstovauti Brazilijos Krašto L. Bendruomenę įgalioti šiuo metu metu Š. Amerikoje esan

tieji kun. P. Daugintis, S. J. plėš Elena Šimonytė ir Regina Braelauskaitė.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ — COMUNIDADE LITUANA BRASILEIRA — JURIDINIS ASMUO.

Brazilijoje Lietuvių Bendruomenės įstatus paruošė Juozas Tijūnėlis, suderindamas Bendruomenės atgavimui Komisijos mintis, p. Z. Bačelio projektą ir P. L. B-nės organizacinę struktūrą su Brazilijos lietuvių kolonijos padėtimi ir krašto valdžios reikalavimais.

Bausmių skyriaus projektą įstatuose pakeitė Valdyba. Paskutinius pakeitimus padarė pati Bendruomenės Taryba. Bendruomenės turto perdavimo ir Garbės Teismo sudarymo skyriuose.

Valdžioje jau įregistruoti. Į įstatai bus paskelbti Mūsų Lietuvoje, o vėliau atspausinti portugalų ir lietuvių kalbomis.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdyba dėkoja plei. Onai Matelionytei už atliktus darbus registruojant įstatus.

Jonas Jodelis

BLB vice-pirmininkas

Tijūnėlis

BL -nrd. Valdybos sekretorius

♦♦♦

V. Zelina

Ši sekmadienį, tuojau po sumos Šv. Juozapo Vyrų Brolija šaukia savo narių susirinkimą Jaujimo Namuose, narių dalyvavimas būtinas.

=====

Mooca

Rugpjūčiu 31, šeštadienio vakarą Dr. V. Kudirkos rūmuose susirinko apie 100 as-

Smagiai ir naudingai praleisti laiką kviečia visus Šv. Juozapo Vyrų Brolija į savo rengiamą tradicinį SPAUDOS BIČIULIŲ BALIŲ

rugsėjo 21 dieną 20 valandą, Mookoje, Dr. Vinco Kudirkos namų salėje, Rua Lituania, 67. Vakaro metu gros graži lietuviška muzika ir bus trumpa įdomi meninė programa.

Pakvietimų galima gauti pas Vyrų Brolijos narius: V. Zelinoje pas Juozą Baužį, Igną Verbicką ir Vitą Žalenską. V. Prudente pas Motiejų Tamaliūną. Casa Verde pas Juozą ir Jurgį Matelionius Taip pat bilietų bus «Mūsų Lietuvos» administracijoje ir spaustuvėje. Daugiau informacijų galima gauti pas Vyrų Brolijos Pirmininką Juozą Matelionį, Tel. 51-4011.

Nežinančią nuovargio darbuotoją, ilgametę Maldos Apaštalavimo Draugijos pirmininkę

MONIKĄ KLEIZENĘ

septyniasdešimtojo gimtadienio proga, nuoširdžiai sveikina, linki sveikatos, kad dar daug metų Dievas leistų dirbuotis S. Paulo lietuvių visuomenės tarpe.

Ilgiausių Metų!

Lietuvių Katalikų Bendruomenės Choras

menų atsisveikinti su Tėvų Jėzuitų vyresniuoju T. Leonu Zaremba, S. J. Trupučiuką virš metų jis tebuvo S. Paulyje. Čia jam teko gražiai pasidarbuoti ir sutvarkyti kaikiurius keblisius, nemalonus reikalus. Savo taktu bei nuoširdumu laimėjo daugelio žmonių simpatijas.

Atsisveikinimo arbatėlė buvo šeimininko pobūdžio. Užkandžius ir pyragus suaukoko mielosios šv. Kazimiero parapijietės. Joms šiltas ačiū!

Po trumpųjų atsisveikinimo žodelių tarė Šv. Juozapo Vyrų Brolijos pirm. p. J. Matelionis, Lietuvių Bendruomenės vardu kap. Juozas Čiuvinas, Aušros choro vardu jo pirmininkas p. J. Bajorinas, nuo moterų — p. J. Kutkienė. J. Bružikas atkalbėjo maldą ir pasakė savo žodelį.

P A D Ė K A

D. G. T. Provincijolo siunčiamas kitur, noriu padėkoti visiems mieliems bendradarbiams. Pirmiausia mano padėką gerbiamiems kunigams, lietuvių šv. Kazimiero parapijos

klebonui ir vikarui. Dėkoju Lietuvių Bendruomenės valdybai ir Tarybos nariams. Ačiū šv. Juozapo Vyrų Brolijos pirmininkui ir nariams, Maldos Apaštalavimo nariams ir kitoms organizacijoms, Lituaništinės mokyklės mokytojoms, «Mūsų Lietuvos» redakcijai ir administracijai, Aušros choro dirigentams, valdybai ir choristams, visiems geradariams ir rėmėjams, visiems asmenims, pasiaukojusia talka gelbėjusiems įvairiose technikuose, tvarkos ir švaros darbuose, rezidencijos virėjai ir valytojai. Ačiū asmenims, išvažiuojantiems apdovanojusiems įvairiais reikmenimis. Visiems nuoširdžiai ačiū, kad mane neprityrusį visuose darbuose saugojot ir globojot maldomis, patarimais, talka ir auka.

Pasivesdamas Jūsų kartkartinėms maldoms, būsiu drauge su visais maldos vienybėje.

Kun. L. Zaremba, S. J.

LIETUVOS FILMAI bus rodomi Mookoje ir kituose miestuose spalio 5-6 dienomis

Dr. Victor Pedro Sculytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX — Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),
Taisomi kanalai ir kreivi dantys.
Rua França Carvalho, 121, Moóca,
Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

LIETUVĖ ADVOKATĖ

IRENA GRITĖNAS — SPINA praneša savo tautiečiams, kad ji priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo 7 de Setembro, 52 6° andar, sala 607 (priešais Forum), nuo 16 iki 18 val.

Taip pat ji kviečia įsirašyti į steigiamą juridinę organizaciją "Lietuva", kurios nariai už mažą mėnesinį mokestį gauna šias lengvatas: 1) konsultas dovanai, 2) taip pat visos informacijos ir laatsinkymai, 3) juridinė orientacija ir 4) už specialią kainą daromi inventarai, iškraustymai ir nejudomų turtų administravimai.

ATSKIRO NUMERIO
KAINA 0,20

Rodys p. Gilvydis iš Argentinos.

SVEČIAS IŠ ANGLIJOS

Pas pp. Domininką ir Uršulę Laučius Mookoje svečiuojasi iš Anglijos atvykęs.

P. JONAS BALANIUS

Lietuvoje jis tarnavo policijoje. Užplūstant komunistams tėvyne, pasitraukė į vakarus. Daug prisikamavęs po Vokietijos stovyklą, karo gale nukeliavo Anglijon, kur iki šiol gyvena.

Pasiteiravus apie gyvenimo sąlygas Anglijoje, papasakojo, jog darbščiam žmogui gyventi gera. Galima prasigyventi. Jis patį turi įsigijęs namus, dailoką sodelį. Dabar jau yra pensijoje. Turėdamas gražaus laisvesnio laiko p. Balanius gerokai pakeliavo, aplankė Italiją, Belgiją, Šveicariją ir kitus Europos kraštus. Dabar atvyko Brazilijon aplankyti savo švogerus ir žada pabūti keletą mėnesių, jei patiks klimatas.

Anglijos lietuviai nors gerai įsikūrę, bet neturi meninių jėgų. Bet turi lietuvių namus, kur dažnai susirenka. Anglijon po karo galėjo patekti tik sveiki viengungiai vyrai. Šeimų neįsileido. Mergaičių irgi maža. Tat daugelis lietuvių vaikinių turėjo vestuves tuaites. Daugelis šitai susituokusių dingo anglų jūroje ir lietuvių tarpe ar niekada, ar tik retkarčiais tepasirodo. Malonaus poilsio svečiai Brazilijoje!

MIRĖ. Daugeliui Mookos ir Zelinos lietuvių pažįstama SAUKIENĖ, ADELĖ

mirė rugsėjo 4 d. 13 val. pas savo dukterį Danutę, Jardim Prudencia.

Ji sunkiai sirgo virš 20 metų, iki sveika buvo veikli lietuvių tarpe, užaugino gerus dainininkus sūnus ir dukras, kurie irgi dalyvaudavo liet. kultūriniam gyvenime. Pala dūtė rugsėjo 5 dieną.

ARGENTINA. Automobilio nelaimėje žuvo darbšti gabi lietuvaitė

ZUZANA VANAGAITĖ

Ji gražiai reišėsi Jaujimo stovykloje S, Paulyje.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 às 14 e das 19 as 21 horas

Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capf Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352